

Prof. Dr. Barış İLERİGELEN

İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kardiyoloji Ana Bilim Dalı

ACME: Tedavi olmak için size başvuran çok sayıda kişiyi yıllardır bilimsel veriler doğrultusunda aydınlatıyorsunuz. Son dönemde ortaya atılan “Çekim Yasası” ve “Kelebek Etkisi” gibi görüşleri düşünürsek sizce gelecekte bizleri hangi tedavi yöntemleri bekliyor?

Prof. Dr. İLERİGELEN: Hekimliğe başladığım günden bu yana hastalığı değil hastayı tedavi etme prensibini uyguluyorum. Kişilere hastalıkları ve tedavileri hakkında bilimsel veriler doğrultusunda bilgi vermek yeterli değildir. Onları daha yakından tanıyıp hastalığı onların gözüyle görmeye çalışmak tedavi başarısında çok önemli yer tutar. Yeni tedavi yöntemleri geleneksel tıbbın gerektirdiği hekim-hasta iletişiminin önemini hiçbir zaman ikinci planda bırakmamalıdır. Bu konudaki temel sorun, çeşitli nedenlerle hekimlerin hastalarına ayırdıkları sürenin giderek kılmasıdır.

ACME: Günümüzde sanatsal ihtiyaçlarımızın çoğunlukla televizyon ve bilgisayar ortamında giderilmesi sizce insan ilişkilerine na-

sıl yansıyor ?

Prof. Dr. İLERİGELEN: Televizyon ve bilgisayar sanat etkinlikleri hakkında bilgi sahibi olmamızı ve onlara katılmamızı kolaylaştırıyor. Bu etkinliklere çeşitli nedenlerle katılamayanlar için de ekrandan da olsa izleme olanağı sağlıyor. Bu açıdan bakıldığında sanatın yaygınlaşmasında önemli katkıları var. Ancak sanat paylaşım gerektirir ve paylaşım ile gelişir. Sanatçı ve izleyicinin yan yana geldiği sanat galerileri, sinema-tiyatro-konser salonları gibi ortamlar bu paylaşımın sağlanmasında çok önemli yer tutar.

ACME: Öğrencileriniz ve hastalarınız ile sanatsal anlamda paylaşımlarınız oluyor mu?

Prof. Dr. İLERİGELEN: Gerek öğrencilerim ve gerekse hastalarım arasında sanatla amatörce ya da profesyonel olarak ilgilenenlerin sayısı az değil. Onlarla zaman zaman sanatsal konuları paylaşıyoruz ve bundan büyük mutluluk duyuyorum. Ayrıca öğrencilerime sanatla ilgilenmelerini, bunun hekimlik mesleğini icra ederken kendi-

lerine yardımcı olabileceğini söylüyorum.

ACME: Piyano merakınız nasıl başladı ?

Prof. Dr. İLERİGELEN: Henüz okuma yazma bilmediğim dönemde evimizdeki onlarca plağın hangisinde, hangi sırada, hangi müzik parçasının olduğunu ezberlemiştim ve evde pikap kullanma görevi bana verilmişti. Babam akordeon çalardı. Ben de küçük yaşlarda akordeona başladım. Lise yıllarında değerli öğretmenim İmdat Halvaşı’dan akordeon dersleri almaya başladım. Üniversite döneminin ortalarında öğretmenimin uzağa taşınması nedeniyle dersleri sonlandırmak zorunda kaldım ama akordeon çalmaya devam ettim. Piyano öğrenmeyi çok isterdim ve otuz iki yaşına geldiğimde bir piyano edinerek sevgili öğretmenime yeniden kavuştum.

ACME: Dinlemesini sevdiğiniz ve sevmediğiniz müzik tarzları nelerdir?

Prof. Dr. İLERİGELEN: Tarzlar arasında genel olarak ayırım yapmam, he-

men hepsini dinleyebilirim. Pi-yano ve çello klasiklerini özellikle çok severim. Karamsar temalı klasik eserlerden ise pek hoşlanmam.

ACME: Hastaneye gitme düşüncesi bile insanları rahatsız edebiliyor. Aslında derdine derman bulacağı için mutlu olarak hastaneye giden varsa bile azdır. Hastane korkusunun önüne müzikle veya sanatsal aktivitelerle geçilebilir mi?

Prof.Dr. İLERİGELEN: Hastanelerin sakin ve huzurlu ortamlar olması gerekir. Bunun sağlanmasında da fondaki bir müziğin, duvardaki bir tablonun önemli katkıları olabilir. Ancak hastanelerimizde, özellikle de polikliniklerde genellikle hasta sayısı çok fazla ve bekleme yerleri çok sınırlı. Bu durumda gü-rültülü, rahatsız bir mekan ortaya çıkıyor ve bu durum hastaları olduğu gibi sağlık çalışanlarını da olumsuz yönde etkiliyor.

ACME: Giyim konusunda ve renk seçiminde neleri tercih edersiniz?

Prof.Dr. İLERİGELEN: Günlük giyimim hafta sonları dışında klasik tarzda ve içinde hemen her zaman kıyafet var. Hafta sonlarında ise spor giyinirim. Kahverengi tonlarını tercih ederim. Kıyafet ile kıyafetime renkler katmaya çalışırım.

ACME: Günlük hayatınızda ilgilendiğiniz daha farklı uğraşlarınız var mı?

Prof.Dr. İLERİGELEN: Fotoğrafçılık merakım var. Çocukluk yıllarında, çektiğim fotoğrafları evimizdeki karanlık odada kendim tab ederdim ve çok eğlenirdim. O tarihlerde 8 mm film makine ile yaptığım çekimleri banyo edil-

mek üzere Almanya'ya gönderip (Türkiye'de bu olanak yoktu) geri gelmesini merakla beklerdim. Postacının getirdiği her bir film kasedi benim için harika bir hediye olurdu. Şimdi dijital fotoğraf makinesi ve video kamerası kullanıyorum ama eski sıklıkta değil. Bir de masa tenisi merakım var. Ortaokul yıllarında başladım. Raketini doğru tutmayı bilmediğim halde Kabataş Erkek Lisesi'nde, Göztepe SSK Hastanesi'nde (o zamanki adıyla) ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde katıldığım turnuvalarda dereceler aldım. Şimdi, aynı başarıyı gösterebilmem mümkün değil, çünkü doğru raket tutmayı bilmemenin dezavantajını artık fiziksel enerjim ile avan-

taja çeviremiyorum. Bunu fark ederek golfe başladım ama başarılı olduğum söylenemez.

ACME: Evde düzen ve yemek tercihleri konusunda müdahaleleriniz oluyor mu?

Prof.Dr. İLERİGELEN: İkinci sorudan başlamak benim için daha kolay olacak. Net bir şekilde "hiç gerekmiyor" yanıtını verebilirim. Eşim damak tadımı iyi biliyor ve çok lezzetli yemekler yapıyor.

Bana ise yalnızca "mangal başı" görevi kalıyor. Evimiz genellikle derli toplu; benim ve oğlumun odaları dışında. Hastane ve muayenehanedeki odalarım da fazla eşya yoktur ve masa üzerinin boş kalmasına özellikle özen gösteririm. Evdeki çalışma odamda ise durum bunun tamamen tersi. Bir şekilde denge sağlamaya çalışıyorum herhalde.

ACME: Günümüzde fast food yemek tarzı giderek yaygınlaşıyor, sizin yemek tarzınız nasıl? Sevdiğiniz yemeklere örnek verebilir misiniz?

Prof.Dr. İLERİGELEN: Çok zorunlu olmadıkça "fast food" tarzında beslenmem. Yemeğe çorbayla başlamayı tercih ederim, sebze yemeklerinin çoğunu severim, ekmek ve hamur işleri ile aram iyi değildir, meyveyi tatlıya tercih ederim. Sevdiğim yemekler arasında kebab, köfte, döner gibi yüksek kalorili, yüksek kolesterollü olanlar da vardır. Damak zevkimden mahrum kalmayarak dengeli beslenmeye gayret ettiğimi söyleyebilirim.

ACME: Sizce mutluluk nedir?

Prof.Dr. İLERİGELEN: Mutluluğun tanımını yapabilmek elbette çok zor. Bence mutluluk kişinin bir süre için kendisini şanssız olmaktan ziyade şanslı hissetmesi durumudur.